

טז:

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

עין משפט
גד מנחה

מסורת הש"ס

(א) וזו הו"ל ואין לה קול איתרע לה רובא. מימיה דמתן בפירקין (לקמן כח). אלו נאמנים להעד בגדולן מה שרלו בקטנותן וזכרתי בפלוגיה שאלה בדימוא וראשה פרוע וקאמר בגמ' מ"ט כיון דרוב נשים בתולות נישאות גילוי מילתא בעלמא הוא והשמה היכי מיירי אס

יש לה קול למה נרץ שזו עדות לרוב נזיל בפר רובא דפסדיר הכא ולי אין לה קול א"כ איתרע לה רובא ויטער שני עדים כשרים וזי מימא דשמשעדי הוא שרלא בקוטנו ואמר עמו משנין קול הא ספין הכא ספדי שקרי ויניהו ויש לומר דרוב נשים בתולות נישאות עדין מרוב נשים הנשאות בתולות יש לה קול וזי אין לה קול לא יתרע כל כך רוב בתולות נישאות שלא יועיל עדות דלרע בקוטנו ואמר עמו:

וה"ל חושבנא דמא ספקא ב"י ואפי' ע"י עדי הינומה לא

היה לה לגבות עד שמתיר לו הכתובה כיון שיכול לגא לדי הפסק כמה שגארה כתובה תחת ידה דלא מיבעיא למ"ד דיכול לטעון אחר מעשה ב"ד דמפסיד דלא לא יהיה לה כתובה יהי' נאמן לומר פרעתי אלא אפילו למ"ד דלא מצי טעין אחר מעשה בית דין מפסיד כמה שהכתובה תחת ידה שאם מתענו פסס אחרת ולא יהיו לה עדי הינומה הא נאמן לומר פרעתי מנה במנו דאי נצי אחר אלמנה נשאחין או אס יאז במקום שאין מכירין אס היא אשמו יהיה נאמן לומר פרעתי הכל במנו דאי נצי אחר אין אס אשמי והשמה שהכתובה בידה תואיל מאתים וכו'ן שיכול לגא לדי הפסק אין לו לפרוע: זאת אומרת בותבין שובר. אע"ג דהכא לא אפשר דאיכא למיחש דלמא משרוף כתובתה בעדים והדרא וגביא בעדי הינומה דכאמרינן בסמך ודלמא הדרא ומפסק בעדי הינומה וגביא למ"ד הטוען אחר מעשה בית דין לא אחר כלום וע"כ זקוק הוא לשובר מ"מ ד"ק שפיר דבעלמא נמי כותבין שובר דאי אין כותבין בעלמא למה יפרע כאן כיון שיכול לגא לדי הפסק כמה שהכתובה בידה דפרישט:

וה"ל חושבנא דמא ספקא ב"י ואפי' ע"י עדי הינומה לא

היה לה לגבות עד שמתיר לו הכתובה כיון שיכול לגא לדי הפסק כמה שגארה כתובה תחת ידה דלא מיבעיא למ"ד דיכול לטעון אחר מעשה ב"ד דמפסיד דלא לא יהיה לה כתובה יהי' נאמן לומר פרעתי אלא אפילו למ"ד דלא מצי טעין אחר מעשה בית דין מפסיד כמה שהכתובה תחת ידה שאם מתענו פסס אחרת ולא יהיו לה עדי הינומה הא נאמן לומר פרעתי מנה במנו דאי נצי אחר אלמנה נשאחין או אס יאז במקום שאין מכירין אס היא אשמו יהיה נאמן לומר פרעתי הכל במנו דאי נצי אחר אין אס אשמי והשמה שהכתובה בידה תואיל מאתים וכו'ן שיכול לגא לדי הפסק אין לו לפרוע: זאת אומרת בותבין שובר. אע"ג דהכא לא אפשר דאיכא למיחש דלמא משרוף כתובתה בעדים והדרא וגביא בעדי הינומה דכאמרינן בסמך ודלמא הדרא ומפסק בעדי הינומה וגביא למ"ד הטוען אחר מעשה בית דין לא אחר כלום וע"כ זקוק הוא לשובר מ"מ ד"ק שפיר דבעלמא נמי כותבין שובר דאי אין כותבין בעלמא למה יפרע כאן כיון שיכול לגא לדי הפסק כמה שהכתובה בידה דפרישט:

כותבין שובר. אע"ג דנפסק גט

פסוט (וכ"כ קשא: ושם) מפרש טעמא דמאן דלאמר כותבין שובר משום דענד ליה לאיש מלוה לאו דוקא ליה אלא הוא הדין בכל חוב כמו כתובה דהכא ושטר מקח דאמר התם דכותבין שובר: **מא** איברה איברה באור. וא"ת א"כ אפי' במקום שכותבין הוה ליה לאוקמי ומאי דומקא לאוקמי במקום שאין כותבין וכמה לה איהו ואור"ת דמקום שכותבין וגשפיה איכא למיחש שכתב לה כתובה אחרת

דאסור להשהותה בלא כתובה מיהו הוה מצי לאוקמה במקום שכותבין וגשפיה אחר הגירושין דליכא למיחש שמה כתב לה אחרת אלא שגארה לו דומק: **ורא** איברה א"ת. אף על גב דלכאורה היינו פירכא קמייתא דפרין היינו נשפיה יש ליישב דהכי קאמר ומו אפילו אס נאמר דנשפיה הוה פירושא דנאכדה מכל מקום תקשי אינדה למה לי: **איתנוסי** הוא דאיתנוסי. נראה דמייירי כגון דאיכא מנו דאי נציא אמרה אין בידי כלום דאי לאו הכי אמאי מהימנא ואס תאמר בחילוק קליות דאמר לקמן ארמולא לית לה כסין דדוקא דבדר שיש טורח כגון טורח דהכא יכולה לומר דאיתנוסי אכל קליות ושאר דברים שכן קלים לעשות לא:

וזה הו"ל ואין לה קול. שאין מעיד עליה שילמה בדימוא: **כי אסו עדים מאי הוי**. כיון דחזקה דיש לה קול הרבה הוה יודעין: **דלמא מפסק עדים**. עדי הינומה: **כופינן שובר**. ששפירע לה כתובה תכסוב לו שקבלה כתובתה ויהיה כדור לזכות: **ואם אומרת**. ודלא כמאן דאמר אין כותבין כדבא בתרא:

רב פפא אמר. לעולם אין כותבין דנמלא זה נרץ לשמור שובר מן העכברים ומי שיש לו שטר על חבירו או יציא השטר ויחזירו או לא יעול כלום ומתני' במקום שאין כותבין כתובה אלא בסמךין על תנאי בית דין שחקנו לבתולה מאתים ולא למנה מנה דליכא למיחש לנלמא הדרה ומפסק לה: **דמטי לה**. לדברי אבהו ולדבר פפא: **הטעמיה כותבסה**. והיא חובעת מאתים והוא אומר אלמנה נשאחין: **רקדו לפניה**. אס יש עדים שרקדו לפניה כיוס נישואיה: **כוס של כשורה**. המבשר עליה סמנה בתולות ולקמן מפרש מאי היא: **אלא**. הכי קאמר כל אינדה כמי שהטעמיה בפניה דמי ולא גביא והכי קתני אינדה כתובה הטעמיה כתובה נשפיה כתובה אס רקדו לפניה וכו'. והכי פירושא אמרה אבד שטר כתובה הכי היא כמי שהטעמיה כתובה בפניה כדי להוציא ולגבות פסס שניה ואינה גובה כלום אלא"כ תביא השטר ואס אמרה נשפיה ויש עדים שנישפיה דהשמה ליכא למיחש למידי תביא עדים שרקדו לפניה שזה סימן לבתולה ותגבה מאתים: **מאן דמטי לה**. לדברי אבהו ורב פפא דאברייא: **כל שכן אסתנין**. דכיון דאברייא גביא דקתני כדאינדה כתובה גביא ועלה קאמר רב פפא דלא גביא ומתקן לה דחדא קתני אינדה כתובה הכי היא כמי שהטעמיה וכשנשפיה הוא דקא גביא ולעולם אין כותבין שובר כן שכן דאסתנין אינדה למיחש פלוגתא דרב פפא דא"ר אבהו למימר דמקום שאין כותבין כתובה עסקין: **ומאן דמטי**. פלוגתא דרב פפא וד"ר אבהו דאסתנין: **אלא אברייא לא**. מתני' ליה דודאי שמתין מינה דכותבין שובר דהא במקום שכותבין כתובה עסקין: **כי קושין**. דקתני אינדה כתובה ולא יתאז לשנויי שגיאה דחיקא למימר אינדה כתובה כהטעמיה כתובה קאמר: **כיון דלא אפשר**. כגון במקום שאין כותבין כתובה וגזבות על פי עדים ויש לחוש לשמא תלך לנ"ד אחר ותביא עדים אחרים ותגבה פעם שניה ודאי כותבין שובר: **ראוייה היספ** זו לאלול כפרומה. אי נישאת לכהן דמחלה שלמה נמלאת ולא בעולה שתפסל לכהן מחמת זנות:

מסקין לה רב פפא. ומה זו עדות ללא נישאת אלמנה: **אסו**. אי נישאת כשהיא אלמנה לכהן הדיוט מי לא אכלה בתרומה: **וה ראשיה**. בעילתה ראשית: **וימנין דתפסה מאסיה**. בלא בית דין וזי בעינן לאפקוק מינה משום דלין עדים שהעבירו לפניה אמרה איתנוסי הוא דאיתנוסי שיכורים היו מאוים יין המשחה הלך השמה אמו עדים שהעבירו לפניה פחותה ומו ליכא"ס מדי: **כיד מרקידים**. מה אומרים לפניה: **כמות**

כמות. ואמר ר' פפא כ"י דאמר הכא ואומר רבנו מס דדוקא דבדר שיש טורח כגון טורח דהכא יכולה לומר דאיתנוסי אכל קליות ושאר דברים שכן קלים לעשות לא:

וזה הו"ל ואין לה קול. שאין מעיד עליה שילמה בדימוא: **כי אסו עדים מאי הוי**. כיון דחזקה דיש לה קול הרבה הוה יודעין: **דלמא מפסק עדים**. עדי הינומה: **כופינן שובר**. ששפירע לה כתובה תכסוב לו שקבלה כתובתה ויהיה כדור לזכות: **ואם אומרת**. ודלא כמאן דאמר אין כותבין כדבא בתרא:

רב פפא אמר. לעולם אין כותבין דנמלא זה נרץ לשמור שובר מן העכברים ומי שיש לו שטר על חבירו או יציא השטר ויחזירו או לא יעול כלום ומתני' במקום שאין כותבין כתובה אלא בסמךין על תנאי בית דין שחקנו לבתולה מאתים ולא למנה מנה דליכא למיחש לנלמא הדרה ומפסק לה: **דמטי לה**. לדברי אבהו ולדבר פפא: **הטעמיה כותבסה**. והיא חובעת מאתים והוא אומר אלמנה נשאחין: **רקדו לפניה**. אס יש עדים שרקדו לפניה כיוס נישואיה: **כוס של כשורה**. המבשר עליה סמנה בתולות ולקמן מפרש מאי היא: **אלא**. הכי קאמר כל אינדה כמי שהטעמיה בפניה דמי ולא גביא והכי קתני אינדה כתובה הטעמיה כתובה נשפיה כתובה אס רקדו לפניה וכו'. והכי פירושא אמרה אבד שטר כתובה הכי היא כמי שהטעמיה כתובה בפניה כדי להוציא ולגבות פסס שניה ואינה גובה כלום אלא"כ תביא השטר ואס אמרה נשפיה ויש עדים שנישפיה דהשמה ליכא למיחש למידי תביא עדים שרקדו לפניה שזה סימן לבתולה ותגבה מאתים: **מאן דמטי לה**. לדברי אבהו ורב פפא דאברייא: **כל שכן אסתנין**. דכיון דאברייא גביא דקתני כדאינדה כתובה גביא ועלה קאמר רב פפא דלא גביא ומתקן לה דחדא קתני אינדה כתובה הכי היא כמי שהטעמיה וכשנשפיה הוא דקא גביא ולעולם אין כותבין שובר כן שכן דאסתנין אינדה למיחש פלוגתא דרב פפא דא"ר אבהו למימר דמקום שאין כותבין כתובה עסקין: **ומאן דמטי**. פלוגתא דרב פפא וד"ר אבהו דאסתנין: **אלא אברייא לא**. מתני' ליה דודאי שמתין מינה דכותבין שובר דהא במקום שכותבין כתובה עסקין: **כי קושין**. דקתני אינדה כתובה ולא יתאז לשנויי שגיאה דחיקא למימר אינדה כתובה כהטעמיה כתובה קאמר: **כיון דלא אפשר**. כגון במקום שאין כותבין כתובה וגזבות על פי עדים ויש לחוש לשמא תלך לנ"ד אחר ותביא עדים אחרים ותגבה פעם שניה ודאי כותבין שובר: **ראוייה היספ** זו לאלול כפרומה. אי נישאת לכהן דמחלה שלמה נמלאת ולא בעולה שתפסל לכהן מחמת זנות:

מסקין לה רב פפא. ומה זו עדות ללא נישאת אלמנה: **אסו**. אי נישאת כשהיא אלמנה לכהן הדיוט מי לא אכלה בתרומה: **וה ראשיה**. בעילתה ראשית: **וימנין דתפסה מאסיה**. בלא בית דין וזי בעינן לאפקוק מינה משום דלין עדים שהעבירו לפניה אמרה איתנוסי הוא דאיתנוסי שיכורים היו מאוים יין המשחה הלך השמה אמו עדים שהעבירו לפניה פחותה ומו ליכא"ס מדי: **כיד מרקידים**. מה אומרים לפניה: **כמות**

כמות. ואמר ר' פפא כ"י דאמר הכא ואומר רבנו מס דדוקא דבדר שיש טורח כגון טורח דהכא יכולה לומר דאיתנוסי אכל קליות ושאר דברים שכן קלים לעשות לא:

וזה הו"ל ואין לה קול. שאין מעיד עליה שילמה בדימוא: **כי אסו עדים מאי הוי**. כיון דחזקה דיש לה קול הרבה הוה יודעין: **דלמא מפסק עדים**. עדי הינומה: **כופינן שובר**. ששפירע לה כתובה תכסוב לו שקבלה כתובתה ויהיה כדור לזכות: **ואם אומרת**. ודלא כמאן דאמר אין כותבין כדבא בתרא:

רב פפא אמר. לעולם אין כותבין דנמלא זה נרץ לשמור שובר מן העכברים ומי שיש לו שטר על חבירו או יציא השטר ויחזירו או לא יעול כלום ומתני' במקום שאין כותבין כתובה אלא בסמךין על תנאי בית דין שחקנו לבתולה מאתים ולא למנה מנה דליכא למיחש לנלמא הדרה ומפסק לה: **דמטי לה**. לדברי אבהו ולדבר פפא: **הטעמיה כותבסה**. והיא חובעת מאתים והוא אומר אלמנה נשאחין: **רקדו לפניה**. אס יש עדים שרקדו לפניה כיוס נישואיה: **כוס של כשורה**. המבשר עליה סמנה בתולות ולקמן מפרש מאי היא: **אלא**. הכי קאמר כל אינדה כמי שהטעמיה בפניה דמי ולא גביא והכי קתני אינדה כתובה הטעמיה כתובה נשפיה כתובה אס רקדו לפניה וכו'. והכי פירושא אמרה אבד שטר כתובה הכי היא כמי שהטעמיה כתובה בפניה כדי להוציא ולגבות פסס שניה ואינה גובה כלום אלא"כ תביא השטר ואס אמרה נשפיה ויש עדים שנישפיה דהשמה ליכא למיחש למידי תביא עדים שרקדו לפניה שזה סימן לבתולה ותגבה מאתים: **מאן דמטי לה**. לדברי אבהו ורב פפא דאברייא: **כל שכן אסתנין**. דכיון דאברייא גביא דקתני כדאינדה כתובה גביא ועלה קאמר רב פפא דלא גביא ומתקן לה דחדא קתני אינדה כתובה הכי היא כמי שהטעמיה וכשנשפיה הוא דקא גביא ולעולם אין כותבין שובר כן שכן דאסתנין אינדה למיחש פלוגתא דרב פפא דא"ר אבהו למימר דמקום שאין כותבין כתובה עסקין: **ומאן דמטי**. פלוגתא דרב פפא וד"ר אבהו דאסתנין: **אלא אברייא לא**. מתני' ליה דודאי שמתין מינה דכותבין שובר דהא במקום שכותבין כתובה עסקין: **כי קושין**. דקתני אינדה כתובה ולא יתאז לשנויי שגיאה דחיקא למימר אינדה כתובה כהטעמיה כתובה קאמר: **כיון דלא אפשר**. כגון במקום שאין כותבין כתובה וגזבות על פי עדים ויש לחוש לשמא תלך לנ"ד אחר ותביא עדים אחרים ותגבה פעם שניה ודאי כותבין שובר: **ראוייה היספ** זו לאלול כפרומה. אי נישאת לכהן דמחלה שלמה נמלאת ולא בעולה שתפסל לכהן מחמת זנות:

מסקין לה רב פפא. ומה זו עדות ללא נישאת אלמנה: **אסו**. אי נישאת כשהיא אלמנה לכהן הדיוט מי לא אכלה בתרומה: **וה ראשיה**. בעילתה ראשית: **וימנין דתפסה מאסיה**. בלא בית דין וזי בעינן לאפקוק מינה משום דלין עדים שהעבירו לפניה אמרה איתנוסי הוא דאיתנוסי שיכורים היו מאוים יין המשחה הלך השמה אמו עדים שהעבירו לפניה פחותה ומו ליכא"ס מדי: **כיד מרקידים**. מה אומרים לפניה: **כמות**

כמות. ואמר ר' פפא כ"י דאמר הכא ואומר רבנו מס דדוקא דבדר שיש טורח כגון טורח דהכא יכולה לומר דאיתנוסי אכל קליות ושאר דברים שכן קלים לעשות לא:

וזה הו"ל ואין לה קול. שאין מעיד עליה שילמה בדימוא: **כי אסו עדים מאי הוי**. כיון דחזקה דיש לה קול הרבה הוה יודעין: **דלמא מפסק עדים**. עדי הינומה: **כופינן שובר**. ששפירע לה כתובה תכסוב לו שקבלה כתובתה ויהיה כדור לזכות: **ואם אומרת**. ודלא כמאן דאמר אין כותבין כדבא בתרא:

גליון הש"ס

נב"א בל הניסחא. כעין זה נדה דף כט ע"א:

מוסף רש"י

כ"י אחר עדים. שאלה נשיאותה. מאי הוי. מאחר שכן עמנו אין יודעין אס נשאת בתולה או אלמנה נשאת דאין קול כלל. וכן ספדי שקרי ויניהו. ולא ראה יתאז נשיאותה (ורש"י ב"ב כ"ג). רוב הנשאות בתולה יש לה קול. מתוך שיש שמה נשיאותי בתולה זכרים כה בני אלם (ושם). איתרע לה רובא. דנחלות נשאות. דכונן יס הן קול מתחילת כח של אחר דור. וסיון דאיכא למימר הכי ויתאז למיחש הכי תמלול מחבירו עליו הראיה: (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones